

[Aksel Larsen.]

Teaterkommissionens Betænkning!). Ja, man maa holde mig til gode, at jeg ikke kan holde dem ude fra hinanden; men den Slags Ting er Hemmeligheder for Tingets Medlemmer og kun aabent tilgængelige for dem, der sidder i de store privilegerede Partier, saa det gør ikke Sagen kønnere.

Saa søgte Undervisningsministeren over til den Udvej, der ellers er et Privilegium for de ærede Medlemmer Hr. Alsing Andersen og Hr. Pürschel. Det er overhovedet karakteristisk, at hver Gang en af Regeringens direkte eller indirekte Forsvarere er i Førlegenhed, saa maa de søge 1500 km væk fra København. Nu hører jeg til dem, som har ikke saa lidt praktisk Forstand paa Teater i Sovjetunionen, fordi jeg har været betydelig mere i Teatret dér, end jeg nogen Sinde har været og kommer i Danmark; i hvert Fald saa længe vi har et kapitalistisk Samfund i Danmark. Naturligvis kan min Sagkundskab ikke maale sig med Ministerens, da jeg aldrig har haft Plads i Keiserlogen; men i al Beskedenhed har jeg dog Forstand paa Tingene.

Det er fuldstændig rigtigt, at i Sovjetunionen er Teatret Statsteater, fordi det er en Statsopgave for et Samfund som det russiske; men at vi stiller os paa det Standpunkt, kan dog ikke faa os til at sige, at et Statssamfund, der har det stik modsatte Grundlag, skal gøre det samme. Hvorvidt det nuværende kapitalistiske Samfund vil understøtte sin hendøende Kultur, faar dette Samfund bestemme, men kan vi bekæmpe det, gør vi det, og vi vil ikke være med til at give vor Stemme til at finansiere noget saa elendigt og hendøende som den kapitalistiske Kultur.

Undervisningsministeren mente nu at kunne klare Spørgsmaalet ved at sige: man spiller ogsaa klassiske Stykker i Sovjetunionen. Ja, det gør man, og man spiller dem betydeligt bedre end paa Kongens Nytorv, og navnlig spiller man de klassiske Stykker, som for øvrigt ikke er tidsbundne i saa høj Grad, i en ganske anden Instruktion og Udførelse, saaledes at det, der kommer ud af dem, bliver noget helt andet, end hvis de udføres paa Kongens Nytorv. Jeg tænker, vi faar ført det praktiske Bevis for det. Jeg har set „Kljev“ blive opført i Moskva og vil naturligvis, naar det kommer op paa

Kongens Nytorv — hvis det kommer op —, gaa ned og se det og drage den fornødne Sammenligning. Jeg tvivler ikke om, at det vil lykkes at fordærve Stykkets Oprindelighed og give det en helt anden Tendens ved Opførelsen paa det statsunderstøttede kongelige Teater.

Men det, der er Humlen, er, at den Kultur, Det kongelige Teater udtrykker; ikke er en Kultur, der har Interesse for Arbejderne. Og dertil kommer, at Arbejderne ingen Interesse har i Teatret; de kommer der ikke; det er noget for dem ligegyldigt, der opføres dér; og hvis det var noget, der vedkom dem, vilde de ikke have Raad til at komme i det Teater. Derfor er det klart, at ud fra alle Arbejdersynspunkter maa man gaa imod det.

Lige en Bemærkning til Venstre. Der er talt saa meget om dette Venstres Ændringsforslag, og jeg synes, det var rart, hvis vi kunde naa en vis Sum af Klarhed. Venstre siger, at det kun vil bevilge 250 000 Kr. og ikke mere, og saa kan Teatret fortsætte med en af de tre Kunstarter — ikke den letbenede, som det ærede Medlem Fru Elna Munch var Tilhænger af, men Skuespil-kunsten. Jeg vil gerne spørge Venstre, om det betyder, at hvis Venstres Forslag vedtages, saa vil Venstre saavel i Tinget som i Finansudvalget bekæmpe enhver yderligere Bevilling til Teatret. Jeg vil endvidere gerne spørge: hvis Venstres Forslag forkastes, og hvis det officielle Regeringsforslag med 750 000 Kr. vedtages, vil saa Venstres Repræsentanter i Finansudvalget — for det er jo dér, det afgøres — modsætte sig en Bevilling af blot saa meget som 5 Øre ud over de 750 000 Kr.?

De 750 000 Kr. strækker nemlig ikke til, det er aldeles afgjort, at Finansudvalget er villigt til at bevilge et hvilket som helst Beløb derudover. Jeg ønsker at vide — og jeg mener, at vi kan faa Klarhed over det her og nu —: Vil Venstres Repræsentanter i Finansudvalget af al Magt modsætte sig alle yderligere Bevillinger til Det kongelige Teater? Jeg tilføjer, at jeg vilde føle mig betydeligt beroliget, hvis Formanden for Venstre gik op og afgav Svarene paa disse Spørgsmaal, saaledes at vi naaede saa langt hen imod Klarhed som overhovedet muligt.

Der næst kommer jeg til Spørgsmaalet om Kolonien i Maaløv. Der synes efter-